

μοσίας συμφοράς, λέγοντες ὅτι ἐδιδάχθη τὴν μαγείαν παρά τινος θείας αὐτῆς, ἥτις ὡς μάγισσα ἐκάη, ἐκατηγόρουσεν αὐτὴν πρὸς τούτους ὡς ἔχουσαν δῆθεν σχέσεις μετὰ τοῦ διαβόλου, καὶ ἔβεβαίουν ὅτι οὐδέποτε προσέβλεπεν ἄνθρωπον κατὰ πρόσωπον, καὶ ὅτι οὐδεὶς εἶχεν ἴδει αὐτὴν κλαίουσαν. Ὁ Κέπλερ ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν αὐτῆς καὶ ἠγωνίσθη ἐπὶ πέντε συνεχῆ ἔτη ἵνα σώσῃ τὴν μητέρα του. Οἱ δικασταὶ ἐπέδειξαν εἰς τὴν γραῖαν Αἰκατερίνην Κέπλερ τὰ ἐργαλεῖα τῆς βασάνου, ἀπειλοῦντες αὐτὴν, ὅπως τὴν ἐξαναγκάσωσιν εἰς τὴν ἐξομολόγησιν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κλονήσωσιν αὐτὴν. Ἡ καρτερία αὐτῆς τὴν ἔσωσεν ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ δὲν ἐξήλειψε τὴν εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς προκύψασαν ἐκ τῆς δίκης ταύτης αἰσχύνην.

Ὁ Κέπλερ εὐρέθη καὶ πάλιν εἰς μεγίστην ἔνδειαν, ἀλλ' ἔφερε γενναίως τὴν ἀτυχίαν, καὶ ἐλησμονεῖ τὰ δεινὰ του καταφεύγων εἰς τὰς οὐρανιας ἐκτάσεις καὶ περιπλανῶν τὰς σκέψεις ἐν τῷ ἀχανεῖ διαστήματι, ἐνθα ἤκουε δυνάμεις τῆς θεοπλήκτου αὐτοῦ φαντασίας τὴν ἀρμονικὴν μελωδίαν, ἣν παράγει ἡ αἰωνία τῶν πλανητῶν κίνησις. Τὴν μουσικὴν ταύτην τῆς φύσεως ἐπειράθη ὁ Κέπλερ νὰ ἐκφράσῃ ἐν τῷ περιέργῳ αὐτοῦ βιβλίῳ *Περὶ ἀρμορίας τοῦ κόσμου*, βιβλίῳ παραδόξῳ, ἐν ᾧ τὸ δαιμόνιον τοῦτο πνεῦμα ἀποπλανᾶται ἐν μέσῳ ἰδεῶν φαντασιωδῶν, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἐμφορεῖται ὑπ' ἀληθοῦς μεγαλοφυΐας, διαφωτίζον αἴφνης τὸ ζοφερώτατον σκότος. Ἐν τέλει τοῦ συγγράμματος τούτου ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀκριβοῦς τῆς ἐπιστήμης γλῶσσαν καὶ ἀποκαλύπτει τὸν νόμον, ὅστις συνδέει πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἡμετέρου συστήματος, καὶ συσχετίζει τοὺς μεγάλους ἄξονας τῶν πλανητῶν πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν περιτροπῶν.

Ὁ Κέπλερ ἐν μέσῳ τῆς ἡδονῆς, ἣν ἐκ τῆς τοιαύτης μελέτης ἀπῆλασε, πικρίας μόνον ἐγεύετο ἐν τῷ ὑλικῷ βίῳ. Ὁ Φερδινάνδος τῆς Αὐστρίας, διάδοχος τοῦ ἄρτι ἀποθανόντος αυτοκράτορος Μαθία, ἠθέλησε νὰ ἐξοντώσῃ ἐν Στυρία τὸ θρησκευμα τῶν διαμαρτυρομένων. Ὁ Κέπλερ ἀναγκασθεὶς καὶ πάλιν νὰ ἀφήσῃ τὸν οἶκόν του, κατέλιπε τὴν Αὐστρίαν, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ τινα χρόνον πλησίον τοῦ δουκὸς Wallenstein. Ἐνὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ Τριακονταετοῦς πολέμου¹. Ἐλθὼν εἰς δεῦτερον γάμον μετὰ τῆς Σουσαρίνης Ρίττιγγερ, ἀπέκτησεν ἑπτὰ τέκνα, αἱ δὲ ἀνάγκαι τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τὸν ἐβίασαν εἰς συγχὰς περιοδείας. Ἀναγκαζόμενος νὰ ζητῇ ἀδιαλείπτως τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐκ τῶν καθυστερούμενων μισθῶν, ἐξήντησε τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ ἠσθένησεν, ἀπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ πενήτηκοντα ἐννέα ἐτῶν. Τὰ ὁσπᾶ αὐτοῦ κεῖνται ἐν τῇ ἐκκλη-

σίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥατισβόννῃ. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸν τάφον αὐτοῦ ἀναγινώσκει τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος συνέθεσε. «Κατεμέτρησα τοὺς οὐρανοὺς, νῦν δὲ καταμετροῦ τὰ σκότη τῆς γῆς. Ὁ νοῦς εἶναι θεῖος. Ἐνταῦθα κεῖται μόνη ἡ σκιά τοῦ σώματος».

Οὕτως ἀπέθανεν ὁ Κέπλερ, ὁ τολμηρὸς ἀνὴρ, ὅστις ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἤλπισεν ἐν τῇ περὶ τὸν κόσμον μελέτῃ νὰ λύσῃ τὸ αἰνίγμα τῆς φύσεως. Καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, ἡ ὁρμὴ τῆς ψυχῆς του τὸν φέρεε πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἡ περιέργεια ἀδιαλείπτως τὸν κινεῖ, οὐδέποτε δὲ τὸν τυφλοῖ ἢ ὑπεροψία. «Ἵπερόπτης καὶ τολμηρὸς ὢν ὁσάκις ἐρευνᾷ, λέγει ὁ κ. Bertrand, ὁ Κέπλερ γίνεταί μετριόφρων καὶ ταπεινὸς ὁσάκις εὐρίσκει. Ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ θριάμβου τὸν Θεὸν μόνον δοξάζει. Ἡ μεγάλη αὐτοῦ ψυχὴ ἔστερεῖτο φιλοδοξίας καὶ ματαιότητος, οὔτε δὲ τὰς τιμὰς ἐπεθύμησεν οὔτε τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀνθρώπων. — Ἡ δόξα αὐτοῦ εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐν τῷ οὐρανῷ· αἱ πρόδοι τῆς ἐπιστήμης δὲν δύνανται νὰ μειώσωσιν οὔτε ν' ἀμαυρώσωσιν αὐτὴν, οἱ δὲ πλανῆται διὰ τῆς σταθερᾶς διαδοχῆς τῶν κανονικῶν αὐτῶν κινήσεων μαρτυροῦσιν αὐτὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΡΤΕΟΡ.

ΕΝ ΦΙΛΗΜΑ

Νεκρὸς τις φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐψάλας, υἱὸς πτωχῆς χήρας, ἐπεριπάτει ἐν δημοσίῳ κήπῳ ὠραίαν τινὰ πρῶτην Κυριακῆς μετὰ τινων συμφοιτητῶν του, ἐφλυάρουν δ' οἱ νεανίαι ζωηρότατα, ὅτε παρετήρησαν ἐρχομένην πρὸς τὸ μέρος τῆς δειροστοιχίας ὅπου αὐτοὶ ἴσταντο τὴν θυγατέρα τοῦ πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου, νεάνιδα εὐειδεστάτην, ἥτις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν μετέβαινε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τῆς παιδαγωγοῦ τῆς.

Αἴφνης ὁ υἱὸς τῆς χήρας ἀνέκραξεν· «Εἶμι βέβαιος ὅτι ἡ κόρη αὐτῆ θά μοι ἐδίδεν ἐν φίλημα».

Οἱ σύντροφοί του ἐνοσεῖται ἀνεαγγάχασαν, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν, πλούσιος φοιτητῆς, ἀπήντησεν·

— Εἶν' ἀδύνατον. Εἶσαι ἐντελῶς ξένος πρὸς αὐτὴν, καὶ θέλεις . . . . καὶ μάλιστα εἰς δημοσίον μέρος . . . Εἶναι ἀνόητον καὶ νὰ τὸ φαντασθῆς κἄν.

— Καὶ ὅμως ἐπιμένω εἰς ὅ, τι εἶπα, ἀνταπήντησεν ὁ ἄλλος.

Αἱ λέξεις αὗται ἠρόθισαν ἔτι μᾶλλον τὸν πλούσιον φοιτητὴν, ὅστις πάραυτα τῷ ἐπρότεινε σπουδαῖον στοιχείμα, βέβαιος ὢν ὅτι οὕτω ὁ πτωχὸς συμφοιτητῆς του δὲν ἤθελε κἄν τολμήσει νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ πρᾶγμα, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τυχὸν τὸ στοιχείμα, πλὴν,

— Δέχομαι τὸ στοιχείμα, ἀνέκραξεν οὗτος ἀνελπίστως· ἐν τῷ ἅμα δὲ, εὐθὺς ὡς ἡ κόρη καὶ ἡ παιδαγωγὸς τῆς διῆλθον πλησίον τῶν νέων, ἀφῆκε τοὺς συντρόφους του καὶ ἠκολούθησε τὰς

1. 1618—1648, μετὰ τῶν διαμαρτυρομένων ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ αυτοκράτορος καὶ τῶν καθολικῶν ἡγεμόνων. Διὰ τοῦ πολέμου τούτου οἱ διαμαρτυρόμενοι ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως.

φθονος, ἀλλ' ἦτις ὅμως ταχέως μετριάζεται χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβάλῃ τις διαίταν. Μετὰ τὰ πρῶτα δὲ ταῦτα ἀποτελέσματα ἐπέρχεται ἀξιοσημείωτος μεταβολή· αἱ ρυτίδες τοῦ δέρματος ἐξαλείφονται κατὰ μικρὸν, καὶ ὁ σταφυλοφάγος παχύνεται τρόπον τινὰ διὰ μιᾶς· ἀλλὰ τὸ πάχος τοῦτο δὲν γίνεται ὑπέρμετρον· διότι ὡς τὸ σῶμα ἐφθασεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἦτις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς κανονικῆς μεταβολῆς τῶν τροφῶν, ἡ ὀργανικὴ κατάστασις μένει στάσιμος, καὶ ἐπέρχεται ἰσορροπία διὰ τῆς μετρίας εὐκοιλιότητος καὶ τῆς ἀναλόγου αὐξήσεως τῶν ἐκκρίσεων.

Ἐν κεφαλαίῳ ἡ σαρυλοθεραπεία συντελεῖ πρὸ πάντων εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ γενικοῦ ἐρεθισμοῦ, τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ αἵματος, τὴν τακτοποιήσιν τῶν γαστροεντερικῶν λειτουργιῶν καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν ἐκκρίσεων. Ὅθεν ὠφελεῖ τοὺς ἀδυνάτους ἐν γένει, τοὺς πάσχοντας παθήσεις τινὰς τοῦ στομάχου καὶ τοὺς ὑποχονδριακούς.

Εἰς ἰατρούς.

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΦΩΚΗΣ.

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν πολλῶν εἰδῶν κινήτηριους δυνάμεις, εἴτε μέσα πρὸς κίνησιν καὶ μεταφορὰν ἀντικειμένων, ἀλλ' οὐδεὶς ποτε βεβαίως ἐφαντάσθη παρόμοιον τι ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θ' ἀναγράψομεν ἐνταῦθα. Ἐν τούτοις αὐτόπτης μάρτυς ἀφηγεῖται αὐτὸ ἐν τῇ εἰκονογραφικῇ ἐφημερίδι τοῦ Λονδίνου *The Graphic*, ἣτις παραθέτει καὶ εἰκονογραφίαν τοῦ πράγματος.

Πρόκειται περὶ φώκης πεπαιδευμένης, ἣτις ἐπὶ μακρὸν ἐξετέθη ἐν τῇ βρετανικῇ πρωτεύουσῃ. Ἡ φώκη αὕτη προσδεδωμένη διὰ σχολίου εἰς τὴν πρῶραν μικρὰς λέμβου, ἧς ἐπιβαίνει νέος τις πηδάλιουχος, ἔλκει αὐτὴν θαυμάσια, μένουσα πάντοτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος ἐντὸς μεγάλης δεξαμενῆς, ἐν ἣ ἐγίνοντο τὰ πειράματα. Ἐκπληξὴν δ' ἐκίνει ἡ εὐπίθεια, μεθ' ἧς τὸ ζῶον ὑπήκουεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ὀδηγοῦντος αὐτό. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλο οὐχ ἥτον περίεργον δεῖγμα τῆς νοημοσύνης αὐτῆς παρέσχεν ἡ ἐν λόγῳ φώκη. Ἀφοῦ ἔσπυρε τὴν λέμβον, ἔθεσαν μεταξὺ τῶν πτερυγίων αὐτῆς κιθάραν, ἐκπληκτοὶ δ' οἱ θεαταὶ ἤκουσαν ἀντηχοῦσας τὰς χορδὰς τοῦ ὄργανου, ὅπερ ἐπληττεν ἡ φώκη διὰ τῶν πτερυγίων αὐτῆς.

Κυρία Ζ*.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Βιβλιοπώλης τις, κατατεθλιμμένος ὅτι ἐξετόπωσεν ἰδίαις δαπάναις ὀγκῶδες βιβλίον, οὐ τινος μόνον τέσσαρα ἀντίτυπα εἶχον πωληθῆ, ἔκαμε πικρὰ παράπονα πρὸς τὸν συγγραφέα, ἐκτὸς δ' ἄλλων θανασίμων προσβολῶν, τὸν εἶπεν ὅτι οὐδὲ τὸν ἄρτον του ἐκέρδαιεν ἀπὸ τὰ βιβλία του. Ἰσχυρότατον ῥάπισμα, καταθραύσαν ὀδόντας τινὰς τοῦ βιβλιοπώλου, ὑπῆρξεν ἡ ἐκείνη ἀ-

πάντησις τοῦ ὑπερηφάνου συγγραφέως. Ὁ βιβλιοπώλης ἐνήγαγε τὸν συγγραφέα εἰς τὸ δικαστήριον, ὃ δὲ συγγραφεὺς ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἐπιτυχῆ ἀπολογία, ἣτις ἐκίνησεν εἰς γέλωτα τοὺς δικαστὰς, τὸ ἀκρατήριον, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐνάγοντα. «Κύριοι, εἶπεν, ὁμολογῶ, ὅτι ἐπῆρα τὸ πρᾶγμα ὀλίγον τι θερμότερον τοῦ δέοντος. Τοῦ ἔθραυσα ὀδόντας τινὰς. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους δὲν βλέπω καὶ εἰς τί συνίσταται τὸ μέγα τοῦτο κακόν. Τὰ βιβλία μου, λέγει, δὲν τοῦ δίδουν ἄρτον. Οἱ ὀδόντες ἄρα εἶνε περιττοὶ εἰς ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἔχει τι νὰ φάγῃ».

*

*

Πρὸ μικροῦ ἀπεβίωσεν ἐν Βερολίνῳ ὁ ἐκδότης τῆς γνωστῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος *Kladderadats* Χόφμαν. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀνεκδότων, ἕτινα περὶ αὐτοῦ διηγοῦνται αἱ γερομυθικαὶ ἐφημερίδες, μεταφέρομεν τὸ ἐπόμενον: «Ἄγνωστός τις ἐζήτησέ ποτε παρ' αὐτοῦ 300 φράγκα, ὑπισχυνόμενος ὅτι θὰ τῷ ἀποδώσῃ αὐτὰ μετὰ 48 ὥρας ἀφούκτως. «Δὲν θὰ ἐπιθυμῆτε βεβαίως, εἶπεν ὁ αἰτῶν, νὰ με ἀναγκάσητε νὰ καταφύγω εἰς τοκογλύφον, ὅστις θὰ ἀπαιτῇ 120 τ. 0) ὁ κατ' ἔτος». — «Πῶς, εἶπεν ὁ Χόφμαν μετ' ἀναγκαστικῆς, ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοιαῦται βδέλλαι;» Ἐπειτα ὅμως σκεφθεὶς ὀλίγον, «τὸ κάτω, κάτω, τῷ λέγει, πρέπει ὁ κόσμος νὰ κερδαίνει τὸν ἄρτον του. Ἀκούσατε· 120 τ. 0) ὁ κατ' ἔτος εἶναι 10 τ. 0) ὁ κατὰ μῆνα, ἦτοι 2 1/2 τ. 0) ὁ καθ' ἑβδομάδα, διὰ δὲ 48 ὥρας ὁ τόκος ἐπὶ 300 φράγκων εἶνε δύο φράγκα καὶ δεκαπέντε λεπτά. Λάβετε τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ δανεισθήτε παρὰ τοῦ ἀρχαίου τοκογλύφου τὰ 300 φράγκα».

Ὁ αἰτῶν ἀπῆλθε κατησχυμένος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἄγγλος τις διηγείτο, ὅτι ἐσπέραν τινὰ θεολώδη, καθ' ἣν ὥραν ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸ τίτον μετὰ τῆς σύζυγού του, κεραυνὸς ἐνσκήψας εἰς τὸν θάλαμον ἀπετέφρωσε τὴν ἀτυχῆ σύζυγόν του.

— Ὁ θεέ μου! ἀνεφώνησέ τις τῶν ἀκρωσιμένων, καὶ τί ἐκάματε; τί εἶπετε;

— Ἐκρούσα τὸν κώδωνα, ἐξηκολούθησε ψυχρῶς ὁ Ἄγγλος, καὶ εἶπα: «Τζῶν, σάρωσε τὴν στάκτην τῆς μιλαίδης».

Ἡρωτάτο νέος τις τί κατόρθωμα ἔκαμεν εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἐκόψα, εἶπεν ἐκεῖνος, τοὺς πόδας ἐνὸς ἐχθροῦ.

— Καὶ διατί δὲν τοῦ ἐκόψατε μᾶλλον τὴν κερκλήν;

— Διότι ἦτο ἤδη κομμένη.

ΙΩΝΑΣ.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * Ἀφ' οὗ ὁ κόσμος ἐδοκίμασε πολλῶν εἰδῶν ἰσότητας, ἐκράτησε τὴν πλέον ἐπικίνδυνον, τὴν